

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim z dnia
6 sierpnia 2008 roku.**

Teza:

Zastosowanie znowelizowanych, dłuższych terminów do instytucji przedawnienia deliktów dyscyplinarnych, popełnionych przed zmianą odpowiednich przepisów, nie stanowi naruszenia zasad gwarancyjnych. Normodawca (właściwy organ polskiego związku sportowego) władny jest ograniczyć nakaz stosowania przepisów względniejszych i przyjąć wyłączność stosowania przepisów nowych. Uczynić to może jednak tylko na mocy właściwie stanowionych przepisów.

Trybunał w składzie:

Przewodnicząca - Romana Troicka-Sosińska

Arbiter - Maria Zuchowicz

Arbiter - Andrzej Herman

Protokolant - Katarzyna Grabska

Po rozpoznaniu w dniach 31 lipca 2008 roku. 6 sierpnia 2008r. skargi Klubu (...) S.A. na orzeczenie (...) z dnia 20 czerwca 2008r. ((...)-28/2008), na podstawie § 83 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl, orzeka:

1. oddala skargę Klubu (...) S.A. na orzeczenie (...) z dnia 20 czerwca 2008r.,
2. uchyla postanowienie z dnia 23 lipca 2008r. w sprawie wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji z dnia 20 czerwca 2008r. ((...)-28/2008),
3. koszty postępowanie ustala na 4000zł równe wysokości wpisu, przypadającego w całości Trybunałowi Arbitrażowemu ds. Sportu przy PKOl.

Uzasadnienie

Wydział Dyscypliny (...) (dalej WD) w dniu 15 maja 2008r. wydał orzeczenie w sprawie (...) uznając (...) winnym zarzucanym mu czynów korupcyjnych i orzekł karę degradacji o jedną klasę rozgrywkową. Podstawą wszczęcia postępowania Wydziału Dyscypliny (...) (dalej WD) były uzasadnione przypuszczenia popełnienia przewinień dyscyplinarnych określonych w § 9 ust. 10 (pkt. 1) Regulaminu Dyscyplinarnego tj. przekupstwo sportowe oraz w § ust. 23 (pkt. 1) Regulaminu tj. rażące naruszenie prawa (...). Z ustaleń WD oraz z informacji Prokuratury Okręgowej we W., prowadzącej śledztwo w sprawie korupcji w polskiej (...), nieprzestrzeganie RD (...) przejawiało się w szczególności w postaci niedopełnienia obowiązku postępowania zgodnie z zasadami sportowego zachowania przez J. F., członka Zarządu (...), który dopuścił się czynnej korupcji poprzez usiłowanie oraz dokonanie

nieuczciwego ustalania wyników 4 meczów z udziałem (...) w rundzie wiosennej sezonu 2003/2004 rozgrywek II ligi (bezpośrednio i pośrednio wręczenie korzyści majątkowej lub złożenie obietnicy takiej korzyści sędziom piłkarskim). J.F. wręczał korzyści majątkowe sędziemu M.D. w zamian za bieżące informacje o obsadach sędziowskich w meczach z udziałem (...) oraz pośredniczył w kontaktach z sędziami prowadzącymi mecze w ww. okresie, co wypełnia znamiona przewinienia przekupstwa sportowego (§ 9 ust. 10 pkt. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego (...)) oraz przewinienie rażącego naruszenia prawa (...) (§9 ust. 23 pkt. 1 RD (...)).

Za ww. przewinienia WD postanowił przenieść Klub (...) do niższej klasy rozgrywkowej poczynwszy od sezonu 2008/2009 o jedną klasę.

W dniu 16 czerwca 2008 roku (...) odwołał się od powyższego orzeczenia do (...). (...) w odwołaniu od orzeczenia zaskarżyło orzeczenie w zakresie ukarania skarżącego za czyny określone w § 9 ust. 10 i w § 9 ust. 23 RD (...). Odwołanie od orzeczenia WD (...) z 15 maja 2008r. roku oparte zostało na 5 zarzutach. (...) orzeczeniu zarzuciło rażące naruszenie § 9 ust. 10 pkt. 1, § 5 ust. 16 lit a), § 2 ust. 1 i § 5 ust. 17 § 1 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) oraz § 9 ust. 1 Regulaminu Wydziału Dyscypliny (...) poprzez wadliwą subsumcję niektórych stanów faktycznych, dokonanie błędnej wykładni § 9 ust. 10 Regulaminu Dyscypliny (...). W zakresie wymierzonych klubowi sankcji, zarzuciło wymierzenie sankcji dyscyplinarnej za przewinienia z § 9 ust. 23 RD (...) pomimo, że przewinienia te uległy przedawnieniu w roku 2006, wymierzenie Klubowi dwukrotnie kar za to samo zachowanie J.F., ukaranie dyscyplinarne Klubu pomimo nieponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej przez J.F. (...) zarzuciło również rażące naruszenie § 9 ust. 1 Regulaminu WD poprzez obrazę zasady swobodnej oceny dowodów; polegającej na całkowicie dowolnej, nie znajdującej oparcia w zebranych materiale dowodowym ocenie tego materiału.

(...)

W związku z podniesionymi zarzutami skarżący klub wniósł o umorzenie postępowania w pozostałym zakresie tj. w zakresie zarzutów z § 9 ust. 23 pkt. 1 RD (...), uchylenie zaskarżonego orzeczenia WD (...) w zakresie zarzutów z § 9 ust. 10 RD (...) dotyczących zachowań J.F. w związku z meczami (...) – (...) z dnia 12 marca 2004r., (...) – (...) z dnia 03 maja 2004r. i (...) – (...) z dnia 02 czerwca 2004r. i przekazanie sprawy Wydziałowi Dyscypliny (...) do ponownego rozpatrzenia w uchylonej części. Klub z ostrożności procesowej, wniósł o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności dyscyplinarnej proponując zmianę zaskarżonego orzeczenia w części zaskarżonej odwołaniem i wymierzenie Klubowi innej sankcji dyscyplinarnej, w postaci wymierzenia kary finansowej w wysokości 500.000 zł oraz pozbawienia 10 punktów w tabeli sezonu 2008/2009 z jednoczesnym zobowiązaniem Klubu do zorganizowania w okresie 3 kolejnych lat corocznego cyklu młodzieżowych turniejów (...).

(...)

(...) w orzeczeniu z dnia 20 czerwca 2008 r. ((...) 28/2008) uznał odwołanie (...) w całości jako bezzasadne. Trybunał Arbitrażowy uznał zarzuty odwołującego za nietrafne. W uzasadnieniu TA stwierdził, że WD dokonał prawidłowej subsumcji stanu faktycznego oraz prawidłowo dokonał wykładni przepisu § 9 ust. 10 pkt. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego (...). Zaznaczył, że zgodnie z treścią tego przepisu sankcji dyscyplinarnej podlega zachowanie polegające na usiłowaniu, rozmyślnym odebraniu lub zdobyciu punktów w zawodach (...) w zamian za korzyści materialne lub z innych pobudek sprzeczne z zasadami sportowymi.

(...)

Bezzasadny zdaniem (...) był również zarzut, że powyższe przewinienia uległy przedawnieniu. Kwestia przedawnienia przewinień korupcyjnych w systemie prawa związkowego została wyczerpująco zaprezentowana w uzasadnieniu orzeczenia (...) z dnia 02.04.2008r. (sygn. akt (...) 13/2008).

(...)

(...) zaznaczył, że o instytucjonalnym charakterze korupcji w (...) świadczy nie tyle to, że za proceder korupcyjny był odpowiedzialny tylko jeden człowiek, J. F., ale fakt regularnego wynagradzania M. D. za stworzenie warunków do funkcjonowania tego procederu przez całą rundę wiosenną sezonu 2003/2004. Z powyższego wynika, że Klub stworzył system korupcyjny, który miał mu zapewnić awans do I ligi.

(...) zaskarżyło dnia 15 lipca 2008r. wyżej wymienione orzeczenia do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim - Orzeczenie (...) (Sygn. akt (...) 28-28/2008) w całości oraz poprzedzające je orzeczenie Wydziału Dyscypliny (...) z dnia 15 maja 2008r. (WD/180/2007) w części tj. w pkt. I i II sentencji.

Skarżący zarzuca w ramach skargi rażące naruszenie § 9 ust. 10 Regulaminu Dyscyplinarnego (...), poprzez błędną wykładnię powołanego przepisu. (...)

Ponadto Skarżący oparł skargę na zarzucie rażącego naruszenia § 5 ust. 16 lit a) w zw. z § 9 ust. 32 pkt. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) w związku z art. 42 ust. 1 Konstytucji RP poprzez ukaranie dyscyplinarne obwinionego Klubu za przewinienie zakwalifikowane w zaskarżonym orzeczeniu jako naruszenie § 9 ust. 23 pkt. 1 RD (...), podczas gdy nawet przy założeniu legalności wyłączenia przedawnienia przewinień korupcyjnych przedawnienie czynów penalizowanych zgodnie z powołanym przepisem w przypadku obwinionego Klubu nastąpiło najpóźniej w czerwcu 2006 r. Skarżący kwestionuje również uznanie, iż zarzucone obwinionemu Klubowi przewinienia nie uległy przedawnieniu, podczas gdy w dacie wskazanej w zaskarżonym orzeczeniu przewinienie, określone w § 9 ust. 10 RD (...) objęte było 2-letnim okresem przedawnienia, zaś wyłączenie spod przedawnienia jest nadto rażąco sprzeczne z zasadą humanitaryzmu i nie znajduje uzasadnienia w obowiązującym porządku

prawnym - w szczególności nie koresponduje z zasadą przedawnienia czynów zabronionych przez ustawę karną.

Skarżący zarzucili także orzeczeniom rażące naruszenie § 21a Regulaminu Dyscyplinarnego (...) oraz rażące naruszenie § 16 ust. 2 zdanie 2 Regulaminu (...) poprzez błędną wykładnię polegającą na wyrażeniu poglądu prawnego, iż przesłanki uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności dyscyplinarnej, zawierają w sobie elementy przyznania okoliczności faktycznych sprawy przez obwinionego, podczas gdy przesłanką „okoliczności sprawy niebudzących wątpliwości” jest wyłącznie wynikiem oceny materiału dowodowego przez organ dyscyplinary, nie zaś wiążącym obwinionego przyznaniem okoliczności faktycznych, w sposób rażący ograniczającym prawo obwinionego do obrony we wszystkich stadiach postępowania dyscyplinarnego. Za rażące naruszenie § 16 ust. 2 zdanie 2 Regulaminu (...) uznał błędną wykładnię polegającą na wyrażeniu poglądu prawnego, iż niedopuszczalne jest kwestionowanie ustaleń faktycznych poczynionych bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w uzasadnieniu orzeczenia dyscyplinarnego II-jej instancji rozstrzygającego o uchyleniu w całości orzeczenia organu I-tej instancji, podczas, gdy uchylając orzeczenie w całości i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania (...) uznał, iż jest ono w całości wadliwe. Skarżący uznał, że dokonana, przez (...) ocena była przedwczesna i nie może mieć negatywnego wpływu na prawo obwinionego Klubu do obrony w zakresie zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

W związku z podniesionymi zarzutami Klub wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego orzeczenia (...) z dnia 20 czerwca 2008 r. ((...) -28/2008) oraz poprzedzającego je orzeczenia WD z dnia 15 maja 2008r. (WD/180/2007) w części tj. w pkt. I i II sentencji tegoż orzeczenia oraz umorzenie postępowania dyscyplinarnego w niniejszej sprawie, względnie o umorzenia postępowania dyscyplinarnego co do zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na wręczeniu korzyści majątkowej M.D. w zamian za informowanie o obsadzie sędziowskiej meczów z udziałem obwinionego Klubu w rundzie wiosennej sezonu 2003/2004, a także umorzenie postępowania dyscyplinarnego co do zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na wręczeniu korzyści majątkowych przez Jerzego F. niezidentyfikowanej osobie po meczu (...) – (...) w dniu 15 maja 2004r.

Trybunał Arbitrażowy zważył co następuje:

Stwierdzić należy, że zarzucane (...) przewinienia dyscyplinarne trwały od 12 marca do 2 czerwca 2004 r. Zgodnie z treścią § 58 Statutu (...) (obecnie art. 52) sprawy dyscyplinarne są określone w RD uchwalanym przez Zarząd (...).

W tym czasie obowiązywał RD z 8 czerwca 2000 r. (tekst jednolity uwzględniający zmiany z 20.12.2002 r.), który stanowił w § 5 pkt. 14 - „Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 2 lat od zdarzenia stanowiącego podstawę do jego wszczęcia. Od daty wszczęcia postępowania organ dyscyplinarny ma jeden rok na wydanie orzeczenia. Po upływie tego terminu postępowanie dyscyplinarne umarza się”.

W dniu 28.06.2004 r. Uchwałą Zarządu 111/23 Regulamin Dyscyplinarny został zmieniony w ten sposób, że treść § 5 uzyskała brzmienie: § 5 pkt. 16:

a - nie można wszcząć postępowania po upływie 2 lat od zdarzenia stanowiącego podstawę do jego wszczęcia. Po upływie tego terminu postępowanie dyscyplinarne umarza się za wyjątkiem sytuacji określonej w pkt. b i c.

b - zawieszenie postępowania dyscyplinarnego powoduje zawieszenie biegu terminu przedawnienia, o jakim mowa powyżej. W takiej sytuacji termin przedawnienia przedłużony zostaje o czas trwania zawieszenia postępowania dyscyplinarnego,

c - zawieszenie biegu terminu przedawnienia następuje również na czas trwania postępowania toczącego się poza organami związkowymi (Trybunał PKOl, Sąd, etc, etc.).

Ten przepis Regulaminu Dyscyplinarnego (...) jest do dziś aktualny.

Jednocześnie w Regulaminie Dyscyplinarnym znajduje się przepis § 40, zgodnie z którym w sprawach dyscyplinarnych wszczętych przed wejściem w życie niniejszego regulaminu stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że obecne są względniejsze.

W statucie (...) sprawa przedawnienia przewinień dyscyplinarnych została po raz pierwszy uregulowana w drodze Uchwały Walnego Zgromadzenia Delegatów z 7 grudnia 2005 r. W Statucie (...) dodano istotne dla niniejszej sprawy art. 54 a i b oraz w art. 55 zostały dodane ust. 5 -7. Wniosek w sprawie wpisania zmian do rejestru sądowego (...) złożył w dniu 22.03.2006 r. postanowienie Sądu w sprawie wpisu zmian nosi datę 21.04.2006 r.

Uchwałą Walnego Zgromadzenia Delegatów z dnia 27.10.2006 r. ww. przepisy zostały ze statutu wykreślone - wpis do KRS w dniu 08.05.2007 r.

Będąc w nieświadomości, że zmiany w statucie zostały wpisane do KRS 08.05.2007 r. Zarząd (...) w dniu 10 maja 2007 r. podjął uchwałę w sprawie nieprzedawnienia deliktów dyscyplinarnych dot. korupcji i w trybie art. 33 pkt. Statutu ustalił, że korupcja w sporcie nie ulega przedawnieniu.

Tym wszystkim zmianom przepisów RD i Statutu nie towarzyszyły wprowadzenie unormowania intertemporalne, ale zdaniem Trybunału Arbitrażowego nie ma podstaw do uznania przewinień dyscyplinarnych (...) za przedawnione.

Kodeks dyscyplinarny (...) z dnia 8 marca 2002 r., obowiązujący w czasie, gdy miały miejsce przewinienia dyscyplinarne w art. 44 stanowił; że przewinienia dyscyplinarne korupcji nie przedawniają się. Jednocześnie w art. 4 ustalał, że prawo materialne (pierwszą część kodeksu) stosuje się do zdarzeń, które miały miejsce po wejściu w życie tego kodeksu.

Stosuje się także do wcześniejszych zdarzeń, jeżeli jest to korzystniejsze dla sprawcy i organ sędziowski przy (...) uzna, że zdarzenie miało miejsce przed wejściem w życie niniejszego kodeksu. W art. 45 i nast. Kodeks ustala zasady obliczania terminu przedawnienia i terminu karania.

Powoływany przez skarżącego w toku postępowania wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 25 maja 2004 r. Sygn. akt SK 44/03 ma w niniejszej sprawie istotne znaczenie i może stanowić wskazówkę do rozstrzygnięcia sprawy. TK zajmował się ustaleniem czy art. 15 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - przepisów wprowadzających kodeks karny jest zgodny z Konstytucją RP. Przepis ten stanowi, że do czynów popełnionych przed wejściem w życie Kodeksu Karnego stosuje się przepisy tego kodeksu o przedawnieniu i zatarciu skazania, chyba że termin przedawnienia już upłynął.

Zgodnie z ogólną zasadą obowiązującą w KK - na mocy art. 4 § 1 KK z 1997 r. stosuje się poprzednią ustawę w czasie obowiązywania nowej, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Zdaniem TK dopuszczalne jest wprowadzenie przez ustawodawcę reguły kolizyjnej, odmiennej od przewidzianej w art. 4 § 1 KK.

W razie wątpliwości, czy należy stosować ustawę starą czy nową - pierwszeństwo ma ustawa nowa. Tłumaczy się to domniemaniem, że ustawa nowa powinna być lepszym odzwierciedleniem aktualnych stosunków normatywnych. Jednak w KK obowiązuje art. 4 § 1, który ustala stosowanie ustawy względniejszej dla sprawcy.

(...)

Kwestia odpowiedzialności dyscyplinarnej za przewinienia będące przedmiotem postępowania wymaga odniesienia się do jednego jeszcze zagadnienia związanego z problematyką zmiany przepisów w sferze przedawnienia. Powyżej relacjonując proces nowelizacji regulacji dotyczących przedawnienia w prawodawstwie wewnętrznym (...) wskazano już, że rozwiązanie przyjęte w § 55 Statutu (...) i obowiązujące w obszarze prawa wewnętrznego Związku od dnia 21 kwietnia 2006 r. zostało uchylone w dniu 8 maja 2007 r. tj. z chwilą ujawnienia w KRS zmian wprowadzonych do Statutu (...) uchwałami podjętymi podczas Walnego Zgromadzenia Sprawozdawczo-Statutowego (...) w dniu 27 października 2006 r. oraz uchwałą podjętą przez Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Statutowe (...) w dniu 7 stycznia 2007 r., których konsekwencją było zastąpienie dotychczasowej treści § 55 Statutu regulacją odnoszącą się do kwestii prowadzenia rozgrywek w najwyższej klasie rozgrywkowej. Konsekwencją tych zmian z chwilą ich ujawnienia w KRS była eliminacja ze Statutu (...) regulacji odnoszącej się do przedawnienia przewinień dyscyplinarnych. Jednocześnie w dniu 10 maja 2007 r. Zarząd (...) podjął uchwałę nr VIII/65, na mocy której „nie ulegają przedawnieniu przewinienia dyscyplinarne dotyczące korupcji w sporcie (...)”. W uchwale tej zamieszczono pkt. II w brzmieniu „po uprawomocnieniu się postanowienia, o którym w pkt. 1.1. do Regulaminu Dyscyplinarnego (...) wprowadzone zostaną szczegółowe

rozwiązania dotyczące przedawnienia przewinień dyscyplinarnych w sporcie piłki nożnej" oraz pkt. III, stanowiący, że „niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od dnia obowiązywania nowego jednolitego Statutu (...)”. Ocena opisanej wyżej modyfikacji w zakresie regulacji przedawnienia ma istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Powyżej wskazano już, że wedle stosownych regulacji ustawowych oraz postanowień Statutu (...) kwestie zasad odpowiedzialność dyscyplinarnej oraz trybu postępowania zostały zaliczone do sfery materii regulaminowej i powinny znaleźć się w treści Regulaminu Dyscyplinarnego (...). Jakkolwiek wskazanie aktu właściwego z punktu widzenia regulacji przedawnienia nie oznacza, iż umieszczenie regulacji dotyczącej przedawnienia w innym akcie prawa wewnętrznego (...) skutkować będzie jego nieważnością, to przesądza o zasadach legislacji wewnętrznej w tym zakresie. Pobieżne spojrzenie na historię regulacji przedawnienia w okresie od 2003 r. do chwili rozpoznawania niniejszej sprawy pozwala stwierdzić, iż reguły te nie były przestrzegane przez właściwe organy (...). Pierwszego wyłomu dokonano w dniu 7 grudnia 2005 r. wprowadzając regulację dotyczącą okresów przedawnienia do Statutu (...), przy jednoczesnym braku regulacji co do obowiązywania § 5 ust. 16 a Regulaminu Dyscyplinarnego. Po raz kolejny naruszono zasady stanowienia prawa wewnętrznego w (...) w dniu 10 maja 2007 r., regulując kwestie przedawnienia w formie zwykłej uchwały Zarządu bez dokonywania zmian w Regulaminie Dyscyplinarnym. Analiza wszystkich działań organów (...) oraz pełnomocników związku z ramach tego postępowania nie pozwala na wyjaśnienie tych wątpliwości. Sposób dokonywania zmian w przepisach dotyczących przedawnienia daleki był od legislacyjnej precyzji i przestrzegania obowiązujących w tym zakresie zasad tworzenia prawa. Spowodował też powstanie trudnego do opisanego chaosu legislacyjnego, którego konsekwencją są daleko posunięte trudności związane z ustaleniem tekstów obowiązujących regulacji prawnych oraz przeprowadzeniem procesu ich wykładni.

Niezależnie od przedstawionych wyżej uwag dotyczących procesu prawodawstwa wewnętrznego w (...) stwierdzić należy, że intencją prawodawcy podejmującego rozwiązanie zawarte w uchwale nr VIII/65 było - zgodnie z wyraźną deklaracją zawartą w preambule tego aktu prawnego - dostosowanie regulacji wewnętrznej w zakresie przedawnienia do postanowień Kodeksu Dyscyplinarnego (...) oraz konieczność zachowania ciągłości karania przewinień dyscyplinarnych. Zachowaniu ciągłości służyć miało także powiązanie „uzyskania mocy obowiązującej” uchwały nr VIII/65 z uchYLENIEM postanowień Statutu określających kwestie terminów przedawnienia deliktów dyscyplinarnych. Oceniając pozytywnie intencje prawodawcy wewnętrznego, krytycznie ocenić należy sposób jej wykonania. Z uwagi na niefortunną treść pkt. III uchwały nr VIII/65 oraz splot okoliczności związanych z ujawnieniem w KRS treści zmian wprowadzonych podczas Zgromadzeń (...) w dniach 27 października 2006 r. i 7 stycznia 2007 r. okazało się, że utrata mocy obowiązującej przez §

55 Statutu nastąpiła dniu 8 maja 2007 r., zaś uchwała określająca zasadę nieprzedawnialności przewinień korupcyjnych podjęta została w dniu 10 maja 2007 r. Analizując treść klauzuli zamieszczonej w pkt. III tej uchwały trudno jednoznacznie rozstrzygnąć, czy miała ona na celu zapewnienie retroaktywnego działania zawartych w niej regulacji w sensie nadania jej mocy obowiązującej w okresie poprzedzającym jej uchwalenie. Bezspornym jest jedynie to, iż prawodawca zamierzał do zachowania ciągłość karania przewinień dyscyplinarnych, co w perspektywie przedmiotu regulacji rozumieć należy jako dążenie do nieprzedawnienia karalności w zakresie przewinień korupcyjnych. Niezależnie od tego, podnieść trzeba, że trudno doszukać się dostatecznych podstaw do przyjęcia, iż w realiach uchwały nr VIII/65 doszło w istocie do wywołania skutku retroaktywnego w znaczeniu przesunięcia momentu uzyskania przez ten dokument prawny „mocy obowiązującej” tj. obowiązywania tego aktu prawnego od dnia 8 maja 2007 r. Ustalone w niniejszej sprawie okoliczności prowadzą raczej w kierunku twierdzenia, że z dniem 8 maja 2007 r. straciła moc regulacja zawarta w § 55 Statutu (...) dotycząca terminów przedawnienia i jednocześnie nie weszła w życie żadna inna regulacja dotycząca tej kwestii. Tym samym z uwagi na skutek derogacyjny wywołany w dniu 21 kwietnia 2006 r. prowadzący do uchylenia § 5 ust. 16a Regulaminu Dyscyplinarnego oraz skutek derogacyjny związany z faktem ujawnienia w KRS regulacji polegającej na zastąpieniu treści § 55 Statutu regulacją dotyczącą organizacji rozgrywek najwyższej klasy rozgrywkowej w zakresie prawodawstwa wewnętrznego (...) do dnia 10 maja 2007 r. nie obowiązywała żadna regulacja dotycząca przedawnienia. Oznacza to, że w tym okresie w odniesieniu do żadnego przewinienia dyscyplinarnego nie były przewidziane jakiegokolwiek terminy przedawnienia. Innymi słowy w tym okresie przewinienia dyscyplinarne nie ulegały przedawnieniu. Z uwagi na treść pkt. III uchwały nr VIII/65 należy przyjąć, że weszła ona w życie i obowiązuje od dnia 10 maja 2007 r. Z punktu widzenia realiów niniejszej sprawy przedstawione wyżej uwagi są wystarczające dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Przyjmując bowiem, że w dniu 21 kwietnia 2006 r. doszło do milczącej i zupełnej derogacji regulacji zawartej w § 5 ust. 16 a Regulaminu Dyscyplinarnego i wprowadzenia regulacji zamieszczonej w § 55 Statutu (...) oraz przyjmując, że § 55 Statutu przestał obowiązywać w dniu 8 maja 2007 r., tym samym w odniesieniu do przewinień dyscyplinarnych, których przedawnienie na mocy obowiązujących uprzednio przepisów nie nastąpiło, doszło do zmiany normatywnej polegającej na braku jakiegokolwiek regulacji w zakresie przedawnienia, a tym samym nieprzedawnialności wszelkich przewinień dyscyplinarnych. Następnie zaś w dniu 10 maja 2007 r. doszło do kolejnej zmiany normatywnej w tym zakresie i wprowadzenia określonych w pkt. 1.1. lit. a i b terminów przedawnienia dla przewinień dyscyplinarnych w trakcie meczu piłkarskiego oraz przewinień dopingowych a także wprowadzenia zasady nieprzedawnialności przewinień korupcyjnych. Zmiana wprowadzona w dniu 10 maja 2007 r. miała z powodów wskazanych

powyżej w odniesieniu do regulacji zawartej w § 55 Statutu (...) skutek retroaktywny w tym znaczeniu, że od chwili wejścia w życie określała terminy przedawnienia wszelkich przewinień dyscyplinarnych, tj. tych, które popełnione zostały przed jej wejściem w życie i nie uległy do tego momentu przedawnieniu na mocy obowiązujących uprzednio przepisów, jak i tych - co oczywiste - które popełnione zostały po tej dacie. Trzeba wskazać, że retroaktywność regulacji zawartej w uchwale nr VIII/65 ma dwojaki kierunek. W odniesieniu do przewinień dyscyplinarnych stanowi jedynie potwierdzenie stanu powstałego w wyniku uchylecia regulacji zawartej w § 55 Statutu (...) w dniu 8 maja 2007 r. tj. nieprzedawnialności przewinień korupcyjnych. W okresie 8 maja 2007 r. - 10 maja 2007 r. przewinienia korupcyjne, podobnie zresztą jak i wszelkie inne delikty dyscyplinarne związane z naruszenia zasada zachowania sportowego, z uwagi na brak regulacji w zakresie przedawnienia w porządku prawodawstwa wewnętrznego (...), nie ulegały przedawnieniu. Od dnia 10 maja 2007 r. nie ulegają przedawnieniu z uwagi na treści pkt. I. 2 uchwały nr VIII/65. Z kolei delikty dyscyplinarne popełnione w trakcie meczu piłkarskiego od dnia 10 maja 2007 r. przedawniają się z upływem 2 lat; zaś inne przewinienia z upływem lat 10, z zastrzeżeniem, że przewinienia dopingowe przedawniają się z upływem lat 8.

Przestawione wyżej rozważania pozwalają stwierdzić, że w odniesieniu do zachowań objętych orzeczeniami organów dyscyplinarnych (...) nie doszło, wbrew twierdzeniom Skarżącego, do przedawnienia karalności dyscyplinarnej. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że przedawnienie tych zachowań nastąpiło w dniu 22 maja 2006 r. z uwagi na „reaktywację” lub też „odżycie” mocy obowiązującej § 5 ust. 16, a Regulaminu Dyscyplinarnego w związku z uchycieniem w dniu 8 maja 2007 r. § 55 Statutu (...) w związku z § 5 pkt. 16 c) z uwagi na zawisłe w Prokuraturze Okręgowej we W. postępowanie karne. Nie sposób również przyjąć, że do przedawnienia opisanych zachowań doszło z uwagi na wejście w życie regulacji zawartej w uchwale nr VIII/65 ze względu na brak skutku retroaktywnego tego aktu prawnego. Nie doszło także w procesie stosowania prawa najpierw przez Wydział Dyscypliny (...) a następnie (...) do naruszenia przepisów prawa, a to § 5 ust. 16 a Regulaminu Dyscyplinarnego poprzez jego niezastosowanie do zachowań opisanych w pkt. 1 b orzeczenia Wydziału Dyscypliny (...) oraz naruszenia § 55 Statutu (...) poprzez jego zastosowanie.

Mając powyższe na uwadze Trybunał Arbitrażowy do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim orzekł jak w petitum.